

Homerische Hymnen

Gedicht 1

Εἲς Διώνυσον

[1] οὶ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οὶ δ' Ἰκάρω ἡνεμοέσση
[2] φάσ', οὶ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, είραφιῶτα,
[3] οὶ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
[4] κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνω·
[5] ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
[6] ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
[7] πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἡρην.
[8] ἔστι δέ τις Νύση, ὅπατον ὅρος, ἀνθέον ὄλη,
[9] τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ρόάων,
[10] καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
[11] ὃς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
[12] ἀνθρωποι ρέξουσι τεληέσσας ἐκατόμβας.
[13] ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρύσι νεῦσε Κρονίων·
[14] ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
[15] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
[16] ὃς εἰπὼν ἐπένευσε καρῆται μητίετα Ζεύς.
[17] Ἰληθ', είραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ^{um}
[18] ἀδομεν ἀρχόμενοι λήγοντες τ'· οὐδέ πῃ ἔστι
[19] σεῖ' ἐπιληθομένω ιερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
[20] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσος' είραφιῶτα,
[21] σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἦν περ καλέουσι Θυώνην.

Gedicht 6

Εἲς Ἀφροδίτην

[1] αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
[2] ἀσομαι, ἡ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
[3] εἰναλίης, θῇ μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
[4] ἥνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
[5] ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ: τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὁραι
[6] δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσαν:
[7] κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
[8] καλήν, χρυσείην: ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
[9] ἀνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος:
[10] δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
[11] ὅρμοισι χρυσεοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αύται
[12] Ὁραι κοσμείσθην χρυσάμπυκες, ὀππότ' ἵοιεν
[13] ἐς χορὸν ἴμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
[14] αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ κόσμον ἔθηκαν,
[15] ἦγον ἐς ἀθανάτους: οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες
[16] χερσί τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἡρήσαντο ἔκαστος
[17] εἴναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
[18] εἴδος θαυμάζοντες ιστεφάνου Κυθερείης.

[19] χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε: δὸς δ' ἐν ἀγῶνι

[20] νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν.

[21] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 7

Εἰς Διώνυσον

[1] ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,

[2] μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο

[3] ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικώς,

[4] πρωθήβῃ: καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι,

[5] κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὕμοις

[6] πορφύρεον: τάχα δ' ἀνδρες ἔυσσέλμου ἀπὸ νηὸς

[7] ληισταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἰνοπα πόντον,

[8] Τυρσηνοί: τοὺς δ' ἥγε κακὸς μόρος: οἱ δὲ ιδόντες

[9] νεῦσαν ἐς ἄλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον. αἴψα δ' ἐλόντες

[10] εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.

[11] υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων

[12] εἶναι καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.

[13] τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πῖπτον

[14] χειρῶν ἡδὲ ποδῶν: δὲ μειδιάων ἐκάθητο

[15] ὅμμασι κυανέοισι: κυβερνήτης δὲ νοήσας

[16] αὐτίκα οἵς ἐτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε:

[17] δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες,

[18] καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναται μιν νηῦς εὔεργής.

[19] ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

[20] ἡὲ Ποσειδάων: ἐπεὶ οὐ θυητοῖσι βροτοῖσιν

[21] εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὄλυμπια δώματ' ἔχουσιν.

[22] ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης

[23] αὐτίκα: μηδ' ἐπὶ χεῖρας ιάλλετε, μή τι χολωθεὶς

[24] ὄρσῃ ἐπ' ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

[25] "Ως φάτο: τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἡνίπαπε μύθῳ:

[26] δαιμόνι', οὔρον δρα, ἄμα δ' ιστίον ἐλκεο νηὸς

[27] σύμπανθ' ὅπλα λαβών: ὅδε δ' αὖτ' ἀνδρεσσι μελήσει.

[28] ἐλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὁ γε Κύπρον

[29] ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἐκαστέρω: ἐς δὲ τελευτὴν

[30] ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα

[31] οὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ήμιν ἔμβαλε δαίμων.

[32] ὡς εἰπὼν ίστον τε καὶ ίστίον ἐλκετο νηός.

[33] ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ίστίον: ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα

[34] καττάνυσαν: τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.

[35] οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν

[36] ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὄρνυτο δ' ὄδμη

[37] ἀμβροσίη: ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ιδόντας.

[38] αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ίστίον ἐξετανύσθη

[39] ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ

[40] βότρυες: ἀμφὶ ίστὸν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσός,

[41] ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὄρώρει:

[42] πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον: οἱ δὲ ιδόντες,

[43] νῆ ἢδη τότ' ἐπειτα κυβερνήτην ἐκέλευν

[44] γῆ πελάαν: δὲ ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς

[45] δεινὸς ἐπ’ ἀκροτάτης, μέγα δ’ ἔβραχεν, ἐν δ’ ἄρα μέσση
[46] ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων:
[47] ἀν δ’ ἐστη μεμαυῖα: λέων δ’ ἐπὶ σέλματος ἄκρου
[48] δεινὸν ὑπόδρα ιδών: οἱ δ’ ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
[49] ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
[50] ἐσταν ἄρ’ ἐκπληγέντες: ὃ δ’ ἔξαπίνης ἐπορούσας
[51] ἀρχὸν ἔλ’, οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἔξαλύοντες
[52] πάντες ὄμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλα δῖαν,
[53] δελφῖνες δ’ ἐγένοντο: κυβερνήτην δ’ ἐλεήσας
[54] ἐσχεθε καί μιν ἔθηκε πανόλβιον εἴπε τε μῦθον:
[55] Θάρσει, τδε κάτωρ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ:
[56] εἰμὶ δ’ ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, δὸν τέκε μήτηρ
[57] Καδμὴς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
[58] χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος: οὐδέ πη ἐστι
[59] σεῖο γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδῆν.

Gedicht 8

Εἰς Ἀρεα

[1] Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
[2] ὁβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
[3] καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορισθενές, ἔρκος Ὄλυμπου,
[4] Νίκης εύπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
[5] ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
[6] ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
[7] αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
[8] ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
[9] κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
[10] πρηὴν καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
[11] ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήιον, ὡς κε δυναίμην
[12] σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ’ ἐμοῖο καρήνου,
[13] καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὀρμήν,
[14] θυμοῦ αὖ μένος ὅξὺ κατισχέμεν, δς μ’ ἐρέθησι
[15] φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
[16] δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
[17] δυσμενέων προφυγόντα μόθον Κῆρας τε βιαίους.

Gedicht 9

Εἰς Ἀρτεμιν

[1] Ἀρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἐκάτοιο.
[2] παρθένον ιοχέαιραν, δμότροφον Ἀπόλλωνος,
[3] ἥθ’ ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος
[4] ρίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἄρμα διώκει
[5] ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, δθ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
[6] ἥσται μιμνάζων ἐκατηβόλον ιοχέαιραν.
[7] καὶ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ’ ἄμα πᾶσαι ἀοιδῆ·
[8] αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ’ ἀείδειν,
[9] σεῦ δ’ ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Gedicht 10

Εἰς Ἀφροδίτην

- [1] κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἢτε βροτοῖσι
- [2] μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἵμερτῷ δὲ προσώπῳ
- [3] αἱεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἵμερτὸν θέει ἄνθος.
- [4] χαῖρε, Θεά, Σαλαμῖνος ἐυκτιμένης μεδέουσα
- [5] εἰναλίης τε Κύπρου: δὸς δ' ἵμερόεσσαν ἀοιδήν.
- [6] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 11

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] δεινήν, ἡ σὺν Ἄρῃ μέλει πολεμήια ἔργα
- [3] περθόμεναί τε πόληες ἀütή τε πτόλεμοί τε,
- [4] καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ιόντα τε νισσόμενόν τε.
- [5] χαῖρε, Θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην εύδαιμονίην τε.

Gedicht 12

Εἰς Ἡραν

- [1] Ἡρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἦν τέκε Ρείη,
- [2] ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
- [3] Ζηνός ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
- [4] κυδρήν, ἦν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
- [5] ἀζόμενοι τίουσιν ὅμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

Gedicht 13

Εἰς Δημήτραν

- [1] Δημήτρ' ἡύκομον, σεμνὴν θεάν, ἄρχομ' ἀείδειν,
- [2] αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
- [3] χαῖρε, Θεά, καὶ τήνδε σάου πόλιν: ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

Gedicht 14

Εἰς Μητέρα Θεῶν

- [1] μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
- [2] ὕμνει, Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
- [3] ἡ κροτάλων τυπάνων τ' ἵαχὴ σύν τε βρόμος αὐλῶν
- [4] εὔαδεν ἡδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων
- [5] οὐρεά τ' ἡχήεντα καὶ ύλήεντες ἔναυλοι.
- [6] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἄμα πᾶσαι ἀοιδῆ.

Gedicht 15

Εἲς Ἡρακλέα Λεοντόθυμον

- [1] Ἡρακλέα, Διὸς υἱόν, ἀείσομαι, δὸν μέγ' ἄριστον
[2] γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
[3] Ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι.
[4] ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἡδὲ θάλασσαν
[5] πλαζόμενος πομπῆσιν ὅπ' Εύρυσθηος ἄνακτος
[6] πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
[7] νῦν δ' ἥδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὄλυμπου
[8] ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβην.
[9] χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὅλβον.

Gedicht 16

Εἲς Ἀσκληπιόν

- [1] Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
[2] υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
[3] Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
[4] χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὁδυνάων.
[5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

Gedicht 17

Εἲς Διοσκούρους

- [1] Κάστορα καὶ Πολυδεύκε ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
[2] Τυνδαρίδας, οἱ Ζηνὸς Ὄλυμπίου ἔξεγένοντο·
[3] τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη
[4] λάθρη οὐποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι.
[5] χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

Gedicht 18

Εἲς Ἐρμῆν

- [1] Ἐρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
[2] Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
[3] ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, δὸν τέκε Μαῖα,
[4] Ατλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
[5] αἰδοίη: μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον,
[6] ἀντρῷ ναιετάουσα παλισκίω: ἐνθα Κρονίων
[7] νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
[8] εῦτε κατὰ γλυκὺς ὑπνος ἔχοι λευκώλενον Ἡρην:
[9] λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θυητούς τ' ἀνθρώπους.
[10] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ:
[11] σεῦ δ' ἔγῳ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
[12] χαῖρ' Ἐρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

Gedicht 19

Εἰς Πᾶνα

[1] ἀμφί μοι Ἐρμείσο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
[2] αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίση
[3] δευδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾶ χορογηθέσι νύμφαις,
[4] αἱ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
[5] Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον,
[6] αύχμηενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
[7] καὶ κορυφὰς ὁρέων καὶ πετρήεντα κάρηνα.
[8] φοιτᾶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ρωπήια πυκνά,
[9] ἄλλοτε μὲν ρείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
[10] ἄλλοτε δ' αὖ πέτρησιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ,
[11] ἀκροτάτην κορυφὴν μηλοσκόπον εἰσαναβαίνων.
[12] πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
[13] πολλάκι δ' ἐν κυνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
[14] ὁξέα δερκόμενος: τότε δ' ἐσπερος ἔκλαγεν οἶνον
[15] ἄγρης ἔξανιών, δονάκων ὕπο μούσαν ἀθύρων
[16] νήδυμον: οὐκ ἀν τὸν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
[17] ὅρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
[18] θρῆνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
[19] σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὄρεστιάδες λιγύμολποι
[20] φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
[21] μέλπονται: κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος Ἡχώ:
[22] δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τοτὲ δ' ἐς μέσον ἔρπων,
[23] πυκνὰ ποσὶν διέπει, λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
[24] λυγκὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
[25] ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἥδ' ὑάκινθος
[26] εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
[27] ὑμνεύσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον:
[28] οἴον θ' Ἐρμείην ἐριούνιον ἔξιοχον ἄλλων
[29] ἔννεπον, ὡς δ' γ' ἄπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι,
[30] καὶ ρ' δ' γ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
[31] ἔξικετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
[32] ἔνθ' δ' γε καὶ θεὸς ὧν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
[33] ἀνδρὶ πάρα θυητῷ θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
[34] νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι:
[35] ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν. τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
[36] Ἐρμείη φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
[37] αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ἡδυγέλωτα:
[38] φεῦγε δ' ἀνάίξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθῆνη
[39] δεῖσε γάρ, ὡς ἵδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἡυγένειον.
[40] τὸν δ' αἴψ' Ἐρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
[41] δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόω περιώσια δαίμων.
[42] ρίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε παῖδα καλύψας
[43] δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὄρεσκώοιο λαγωοῦ
[44] πάρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
[45] δεῖξε δὲ κοῦρον ἔον: πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
[46] ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος:
[47] Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
[48] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ

[49] αύτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 20

Ἐἲς Ἡφαιστον

- [1] Ἡφαιστον κλυτόμητιν ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
[2] δὲς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
[3] ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
[4] ἄντροις ναιετάσκον ἐν οὔρεσιν, ἡύτε θῆρες.
[5] νῦν δὲ δι' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
[6] ῥηιδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
[7] εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
[8] ἀλλ' Ἰληθ', Ἡφαιστε· δίδου δὲ ἀρετήν τε καὶ ὅλβον.

Gedicht 21

Ἐἲς Ἀπόλλωνα

- [1] φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
[2] ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
[3] Πηνειόν· σὲ δὲ ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
[4] ἡδυεπής πρῶτον τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
[5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

Gedicht 22

Ἐἲς Ποσειδῶνα

- [1] ἀμφὶ Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν,
[2] γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
[3] πόντιον, δσθ' Ἐλικῶνα καὶ εύρείας ἔχει Αἰγάς.
[4] διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
[5] ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.
[6] χαῖρε, Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
[7] καί, μάκαρ, εὐμενὲς ἵτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

Gedicht 23

Ἐἲς Ὑπατον Κρονίδην

- [1] Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι ἡδὲ μέγιστον,
[2] εύρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, δστε Θέμιστι
[3] ἐγκαίδὸν ἐζομένη πυκινοὺς ὄάρους ὁσφίζει.
[4] Ἰληθ', εύρύοπα Κρονίδη, κύδιστε μέγιστε.

Gedicht 24

Ἐἲς Ἐστίαν

- [1] ἐστίη, ἦτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
[2] Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ιερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
[3] αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ύγρὸν ἔλαιον.

- [4] ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἴκουν, ἐν' ἔρχεο θυμὸν ἔχουσα
[5] σὺν Δὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἄμ' ὅπασσον ἀοιδῆ.

Gedicht 25

Εἳς Μούσας Καὶ Ἀπόλλωνα

- [1] μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
[2] ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
[3] ἄνδρες ἀοιδοί ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
[4] ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· δὲ δ' ὅλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
[5] φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ρέει αὐδῆ.
[6] χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδῆν·
[7] αὐτὰρ ἔγων ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 26

Εἳς Διόνυσον

- [1] κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν,
[2] Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
[3] δὸν τρέφον ἡύκομοι Νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
[4] δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
[5] Νύσης ἐν γυάλοις· δὲ δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκητι
[6] ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
[7] αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
[8] δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
[9] κισσῶ καὶ δάφνη πεπυκασμένος· αἰ δὲ δ' ἄμ' ἔποντο
[10] Νύμφαι, δὲ δ' ἔξηγεῖτο· βρόμος δὲ ἔχειν ἀσπετον ὕλην.
[11] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
[12] δὸς δὲ δημᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὔτις ἰκέσθαι,
[13] ἐκ δὲ αὐθ' ὥράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

Gedicht 27

Εἳς Ἀρτεμιν

- [1] Ἀρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
[2] παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ιοχέαιραν,
[3] αύτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
[4] ἡ κατ' ὅρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἡνεμοέσσας
[5] ἄγρη τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει
[6] πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
[7] ύψηλῶν ὄρέων, ίάχει δὲ ἐπι δάσκιος ὕλη
[8] δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
[9] πόντος τ' ἴχθυόεις· ἡ δὲ ἄλκιμον ἥτορ ἔχουσα
[10] πάντη ἐπιστρέφεται θηρῶν ὄλέκουσα γενέθλην.
[11] αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ιοχέαιρα,
[12] εὐφρήνη δὲ νόσον, χαλάσσασ' εὐκαμπέα τόξα
[13] ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοι φίλοιο,
[14] Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
[15] Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.

- [16] ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ιοὺς
- [17] ἡγεῖται χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμου ἔχουσα,
- [18] ἐξάρχουσα χορούς: αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' οἰεῖσαι
- [19] ὑμνεύσιν Λητώ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
- [20] ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
- [21] χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἡυκόμοιο:
- [22] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 28

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν
- [2] γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
- [3] παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
- [4] Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
- [5] σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν,
- [6] χρύσεα, παμφανόωντα: σέβας δ' ἔχε πάντας ὄρῶντας
- [7] ἀθανάτους: ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
- [8] ἐσσυμένως ὕρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
- [9] σείσασ' ὁξὺν ἄκοντα: μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
- [10] δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκῶπιδος: ἀμφὶ δὲ γαῖα
- [11] σμερδαλέον ίάχησεν: ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
- [12] κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος: ἔκχυτο δ' ἄλμη
- [13] ἔξαπίνης: στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
- [14] ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσότε κούρη
- [15] εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὕμων θεοείκελα τεύχη
- [16] Παλλὰς Ἀθηναίη: γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
- [17] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο:
- [18] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 29

Εἰς Ἐστίαν

- [1] ἔστιή, ἡ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
- [2] ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
- [3] ἔδρην ἀίδιον ἔλαχες, πρεσβήδα τιμήν,
- [4] καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τίμιον: οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
- [5] εἰλαπίναι θυητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτη πυμάτη τε
- [6] Ἐστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον:
- [7] καὶ σὺ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
- [8] ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων,
- [9] Ἰλαος ὧν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλη τε.
- [10] ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
- [11] εἰδότες: ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
- [12] εἰδότες ἔργματα καλὰ νόῳ θ' ἔσπεσθε καὶ ἥβῃ.
- [13] χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σὺ τε καὶ χρυσόρραπις Ἐρμῆς:
- [14] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 30

Εἰς Γῆν Μητέρα Πάντων

[1] γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ἡυθέμεθλον,
[2] πρεσβίστην, ἡ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὄπόσ' ἔστιν,
[3] ἡμὲν δσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται ἥδ' δσα πόντου
[4] ἥδ' δσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὅλβου.
[5] ἐκ σέο δ' εὔπαιδες τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,
[6] πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἥδ' ἀφελέσθαι
[7] θνητοῖς ἀνθρώποισιν· δ' δ' ὅλβιος, δν κε σὺ θυμῷ
[8] πρόφρων τιμῆσῃς· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
[9] βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος ἥδε κατ' ἀγροὺς
[10] κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἴκος δ' ἐμπίπλαται ἐσθλῶν.
[11] αὐτοὶ δ' εύνομίησι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
[12] κοιρανέουσ', ὅλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὄπηδει·
[13] παῖδες δ' εύφροσύνη νεοθηλέι κυδιόωσι
[14] παρθενικάι τε χοροῖς πολυανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
[15] παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
[16] οὓς κε σὺ τιμῆσῃς, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.
[17] χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
[18] πρόφρων δ' ἀντ' ὧδης βίοτον θυμήρε' ὅπαζε·
[19] αὐτὰρ ἔγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 31

Εἰς Ἡλιον

[1] ἥλιον ὑμνεῖν αὔτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα,
[2] Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εύρυφάεσσα βωῶπις
[3] γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
[4] γῆμε γὰρ Εύρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
[5] αὐτοκασιγνήτην, ἡ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
[6] Ἡῶ τε ριδόπηχυν ἐυπλόκαμόν τε Σελήνην
[7] Ἡέλιον τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
[8] δος φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
[9] ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅ γε δέρκεται ὄσσοις
[10] χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
[11] αἰγλῆν στίλβουσι παρὰ κροτάφων δέ τ' ἔθειραι
[12] λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
[13] τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροὶ λάμπεται ἔσθος
[14] λεπτούργες, πνοιῇ ἀνέμων· ὅπο δ' ἄρσενες ἵπποι.
[15] ἐνθ' ἄρ' ὅ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
[16] [αὐτόθι παύεται ἄκρου ἐπ' οὐρανοῦ, εἰσόκεν αὗτις]
[17] θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὦκεανόνδε.
[18] χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὅπαζε.
[19] ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
[20] ἡμιθέων, ὃν ἔργα θεαὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

Gedicht 32

Εἰς Σελήνην

- [1] μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
[2] ἡδυεπεῖς κούραι Κρονίδεω Διός, ἵστορες ὥδης·
[3] ἡς ἅπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
[4] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὅρωρεν
[5] αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀὴρ
[6] χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
[7] εὗτ' ἀν ἀπ' Ὡκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλόν,
[8] εἵματα ἐσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
[9] ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
[10] ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
[11] ἐσπερίη, διχόμηνος· ὃ δὲ πλήθει μέγας ὄγμος
[12] λαμπρόταταί τ' αύγατι τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
[13] οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
[14] τῇ δά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εύνη·
[15] ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
[16] ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
[17] χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
[18] πρόφρον, ἐυπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
[19] ἀσομαι ἡμιθέων, ὃν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοί,
[20] Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

Gedicht 33

Εἰς Διοσκούρους

- [1] ἀμφὶ Διὸς κούρους, ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
[2] Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
[3] Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
[4] τοὺς ὑπὸ Ταῦγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο
[5] μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέι Κρονίωνι
[6] σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
[7] ὥκυπόρων τε νεῶν, δτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
[8] χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον: οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
[9] εὔχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
[10] ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
[11] πρύμνης: τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
[12] θῆκαν ὑποβρυχίην: οἱ δ' ἔξαπίνης ἐφάνησαν
[13] ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀίξαντες,
[14] αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
[15] κύματα δ' ἐστόρεσσαν λευκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι,
[16] σήματα καλά, πόνου ἀπονόσφισιν: οἱ δὲ ιδόντες
[17] γήθησαν, παύσαντο δ' οἰζυροῖο πόνοιο.
[18] χαῖρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων:
[19] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.